

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum
in primis malas, concernit**

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

CXXXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](#)

quit anima pœnas metuens, non esse ad delinquendum contabunda. Timor enim, siquidem robustus fuerit in animo ac flagrans, nihil in eo mundani relinqueret. Si enim sermo de gehennâ factus ita humiliat & pavidum reddit, & cogitatio de illâ, animis perpetuâ immorata, animam non quovis igne magis expurgabit? Regni non ita recordemur, ac gehennæ. Timor enim promissione potentior est ac efficacior. Et novi plures innumera bona promissa contempturos fuisse, si de supplicio securi fuissent ac liberati, quandoquidem & nunc mihi satis est supplicii, pœnâ non affici. Nemo eorum, qui gehennam oculos habent, in gehennam incidet; nemo gehennam contemnitum gehennam effugiet. Quemadmodum enim apud nos, qui quidem judicia metuunt, judicis non sunt obnoxii, qui vero contemnunt, illi potissimum in ea incident: ita & hic. Nisi subversionem veriti fuissent Ninivite, utique subversi fuissent. Quia vero illam metuebant, non subvertebantur. Si diluvium veriti fuissent, qui temporibus Noë vixerunt, submersi sanè non fuissent. Et Sodomite, si incendium metuisserint, combusti non fuissent. Magnum malum est, contemnere minas. Qui minas contemnit, confessim reipsa sentiet experientiam. Nihil ita est utile, atque de gehennâ sermocinari. Quovis argento nobis mundiores animas facit. Audi namque, quid propheta dicat: quoniam judicia tua, inquit, in conspectu meo sunt. Et Christus quoque de illâ disputabat. Nam etiam si molestum sit auditori, plurimum tamen illi prodest. Sunt enim talia, quæcunque utilia sunt. Etenim & pharmaca & reliqua medicamenta agrotum primò male habent, & tunc demum utilitatem adferunt. Et post multa hoc genus: Ne fugiamus, quæ de gehennâ dicuntur, ut gehennam ipsam effugiamus. Ne fugiamus supplicii memoriam, ne supplicio puniamur. Habeamus gehennam oculos, cogitemus pœnas illas inevitables, ut his reputatis & malitiam fugiamus & virtutem eligamus, bonaque diligentibus Deum promissa assequi valeamus. Habes hic firmatum tot tantisque argumentis id, quod diximus: conducere in Christianismi exercitio plurimum solidam & studiosam actionum in inferno passionumque, (quod utrumque generale vocabulum: Gehenna, complectitur) considerationem. Non igitur amplius reformido objicientium curiositatem, quasi opera nostra in argumento ad publicum commodum utiliori occupari potuerit, debueritque.

CXXXI. Bias apud Diogenem Laertium, in Vitâ ipsius, ro-

gatus, quid apud inferos esset, quidque ibi rerum ageretur: Nec

egor

ego, inquit, *eo unquam ivi, nec cum quoquam illine reverso sum collocutus.*
 Fertur equidem & ex antiquis patribus quidam interrogatus: quid in inferno agerent damnati? curiositatem sciscitantis ita castigasse, ut, quæ ad ipsum non pertinerent, indaganda non esse, sed adhibendam operam, ne apud inferos agere aliquando necesse haberet, respondisse. Quæ responsio haud certè mihi absimilis videtur ei, quâ quis quærenti: quid in cœlo aucturi sint salvati? diceret: perquirenda hæc non esse, sed in id incumbendum, ut inter cœlestes aliquando versemur. Quemadmodum enim actionum cœlestium pulcritudo, & ex his orta mira animi corporis que oblectatio, ad hoc ipsum nos extimulat, ut pro viribus ad laboremus, ne cœlesti gaudio quondam excidamus: ita actionum infernalium deformitas & ex his proveniens animi corporis que cruciatus, ad hoc ipsum nos excitat, ut, quâ fieri potest, operam demus, ne in infernali hoc carcere quondam latitemus. Neque verò video, cur non & percontanti: quid in inferno patientur damnati? idem possit regeri: cavendum potius esse, ne in has aliquando passiones præcipitemur. Quo uno respondendi compendio, quicquid Scriptura Divina sive de cœlo sive de inferno, vel ad informationem vel ad *την ιστορίαν* nostram scire nos utile judicavit, tanquam supervacaneum rejicies & quadam quasi litorâ delebis. Fatear equidem, quicquid de damnatorum actionibus inquirenti, extra Scripturarum sanctorum irrefragabilem auctoritatem responderis, inutile & curiosum esse: nec enim Christiano homine dignum est, sapere supra id, quod DEI spiritus sapere nos jussit; at verò, quicquid previâ S. Literarum luce de quocunque arguento cognoscere licet, indignum Christianâ diligentia est, nescire velle. Quod enim Divina sapientia haud supervacuum judicavit, ut manifestaret, & in literas, ad omnia secula æternaturas, referret, id neque stoliditati nostræ vanum & sine fructu videri debet, meditari & in usum nostrum transferre.

CXXXII. Frustra igitur fuerint, qui in gentiliis tenebris, actiones inferorum rimati fuerunt; velut Orpheus, ad Ægyptios ideo profectus: ἐφίσι γδ τὸν μυσικῶν τελετῶν τὰ πλεῖστα καὶ πάντα τὴν ἑαυτῆς πλάνην ἔγνωσθεντα, καὶ τὴν τῶν ἐδύ μυθοποίειν παρέμεινεν πατεντικαὶς οἰοστοι: ex Diodoro ait Eusebius, libr. X. Evang. Præp. c. IIХ, in ed. Luret.

pag.

pg. 22.
tertia eti
modum
crito, quo
Laetitia
ut & ceter
pleniq; in
de inferis,
rente, de C
Eumenidi
cate, de Pre
the, toto l
Natalis C
viter ind
ris, quip
Quaff, I
nn; qua
ranta fin
ridelare,
confabili
Quid tande
exstremme
ris, ab axi
dem aique
tandem ali
nem; ut
quodam ill
intelligeb
etus co
inverterat
quod ce
titatis vi
runt, &
ηγάλι, R
pobulus n
Iud nob